

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-03-67-T
Datum: 14. april 2010.
Original: FRANCUSKI

PRED PRETRESNIM VEĆEM III

U sastavu: sudija Jean-Claude Antonetti, predsedavajući
sudija Frederik Harhoff
sudija Flavia Lattanzi

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 14. aprila 2010.

TUŽILAC

protiv

VOJISLAVA ŠEŠELJA

JAVNI DOKUMENT

**ODLUKA U VEZI S PRIHVATANJEM DOKAZNIH PREDMETA
PREDOČENIH TOKOM SVEDOČENJA SVEDOKA ANDRÁSA
RIEDLMAYERA**

Tužilaštvo:

g. Mathias Marcussen

Optuženi:

g. Vojislav Šešelj

Prevod

I. UVOD

1. Pretresno veće III (dalje u tekstu: Veće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud), rešava po usmenom zahtevu tužilaštva od 27. i 28. maja 2008. da se u spis uvrsti izveštaj veštaka Andrása Riedlmayera (dalje u tekstu: Izveštaj), kao i svi prilozi i dodaci.¹

II. PROCEDURALNI KONTEKST

2. Odlukom od 8. maja 2008.² Veće je g. Riedlmayera prihvatilo u svojstvu veštaka (dalje u tekstu: veštak).

3. Veće je u Odluci od 8. maja 2008. preciziralo da će o uvrštavanju Izveštaja u spis odlučiti u svetlu iskaza svedoka u ovom predmetu.³

4. Veće je saslušalo veštaka 21, 22, 27. i 28. maja 2008. u vezi s uništavanjem kulturnih i verskih dobara u nekim opštinama u Bosni i Hercegovini za vreme sukoba u bivšoj Jugoslaviji.⁴

5. Na pretresima održanim 27. i 28. maja 2008. tužilaštvo je zatražilo uvrštavanje u spis sledećih dokumenata:⁵

1) dokument s brojem na osnovu pravila 65ter 463, odnosno Izveštaj veštaka i sve priloge i dodatke (dalje u tekstu: dokumenti priloženi Izveštaju), uključujući i bazu podataka (dalje u tekstu: baza podataka) i mapu na kojoj su prikazane džamije srušene u Bosni i Hercegovini tokom rata;

2) dokument s brojem na osnovu pravila 65ter 463A, odnosno komplet dijapozitiva (dalje u tekstu: komplet dijapozitiva);

¹ Andrés Riedlmayer, T(f) str. 7417-7418, 7478-7479.

² Odluka u vezi sa kvalifikovanošću veštaka Andrása Riedlmayera, 8. maj 2008. (dalje u tekstu: Odluka od 8. maja 2008).

³ Odluka od 8. maja 2008, str. 3.

⁴ Pretresi održani 21, 22, 27. i 28. maja 2008, T(f) str. 7262-7369, 7391-7514.

⁵ Andrés Riedlmayer, T(f) str. 7417-7418 i 7478-7479.

Prevod

3) deo dokumenta s brojem na osnovu pravila 65ter 2188A, odnosno dve fotografije džamije u Ahatovićima.

III. MERODAVNO PRAVO

6. Veće je dokumente čije je prihvatanje zatraženo razmotrilo u svetlu pravila 89 i 95 Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) i postupka usvojenog u Nalogu od 15. novembra 2007, gde su navedene smernice kojima se reguliše izvođenje dokaza i ponašanje strana tokom postupka.

7. Veće pored toga podseća da u ovoj fazi samo *prima facie* ocenjuje relevantnost, pouzdanost i dokaznu vrednost dokaznih predmeta koji su mu predočeni, a da ne donosi njihovu konačnu ocenu. To će uraditi na kraju postupka, kad u spis budu uvršteni svi dokazni predmeti tužilaštva i odbrane.⁶

8. Veće pored toga podseća da se veštak ne može izjašnjavati o konačnim pitanjima o kojima će rešiti Pretresno veće, te stoga ne može dati svoje mišljenje o pitanjima kao što su krivična odgovornost optuženog.⁷

IV. DISKUSIJA

A. Zahtev za uvrštavanje u spis dokumenta s brojem na osnovu pravila 65ter 463

1. Izveštaj

9. Tokom celokupnog trajanja iskaza veštaka optuženi je iznosio prigovore kojima se protivio prihvatanju Izveštaja.

10. Optuženi je nastojao da pokaže i nedovoljnu stručnost veštaka u vezi s uništavanjem kulturnih ili verskih dobara tokom sukoba u bivšoj Jugoslaviji,⁸ kao i njegovu pristrasnost.⁹

⁶ *Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka o uvrštavanju u spis dokumentarnih dokaza tužilaštva (opština Ljubuški, uključujući zatvor u Ljubuškom i logor u Vitini-Otoku), poverljivo, 5. oktobar 2007, str. 7.

⁷ *Tužilac protiv Milana Martića*, predmet br. IT-95-11-T, Odluka po podnesku kojim odbrana na osnovu pravila 94bis dostavlja izveštaj veštaka Milisava Sekulića i po zahtevu tužilaštva za izuzimanje iz spisa određenih delova izveštaja veštaka za vojna pitanja Milisava Sekulića, te po zahtevu tužilaštva za preispitivanje naloga od 7. novembra 2006, str. 5; *Tužilac protiv Envera Hadžihasanovića i drugih*, predmet br. IT-01-47-T, Odluka u vezi sa izvještajem vještaka optužbe Klause Reinhardta, 11. februar 2004, str. 4; *Tužilac protiv Darija Kordića i Marija Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-T, pretres održan 28. januara 2000, T. 13305-13307.

Prevod

11. Što se tiče stručnosti veštaka, Veće se o tom pitanju već izjasnilo u Odluci od 8. maja 2008. i zaključilo da je "svedok, s obzirom na svoje obrazovanje, profesionalno iskustvo i brojne publikacije, kao i članstvo u profesionalnim udruženjima, upoznat sa pitanjem uništavanja kulturne baštine tokom rata u bivšoj Jugoslaviji i da je, prema tome, sposoban da svedoči kao veštak na osnovu pravila 94bis Pravilnika o pitanjima o kojima je reč u njegovom izveštaju".¹⁰ Pored toga, ništa u iskazu veštaka ne opravdava preispitivanje te odluke Veća.

12. Što se tiče nepristrasnosti veštaka, Veće podseća da se od veštaka očekuje da svedoči s najvećom mogućom nepristrasnošću i poštujući naučnu objektivnost.¹¹ Međutim, prigovori vezani za pristrasnost svedoka pozvanog da pristupi u svojstvu veštaka zavise od ocene dokaznih predmeta koje on predoči, a ne od njihove prihvatljivosti.¹² Pretresna veća su u veoma retkim slučajevima odbijala prihvatanje tog tipa dokaznih predmeta zbog neobjektivnosti ili zbog utiska pristrasnosti. Međutim, to odbijanje je bilo motivisano nepostojanjem minimalnih pokazatelja pouzdanosti, što je rezultiralo time da dokazni predmet nije imao nikakvu dokaznu vrednost.¹³ Primer situacije u kojoj minimalni prag pokazatelja pouzdanosti nije bio dosegnut je predmet *Akayesu* pred MKSR, gde je svedok odbrane kao veštaka hteo da pozove drugog optuženog pred tim Međunarodnim sudom.¹⁴

13. Veće naglašava da je u ovom slučaju dužnost veštaka bila da dokumentuje uništavanje kulturnih ili verskih dobara. Isto tako, optuženi ne samo da nije osporio predmet Izveštaja, nego je i sam priznao da "[t]o da su džamije i crkve uništavane u ovom ratu je notorna činjenica".¹⁵ Shodno tome, navodna pristrasnost veštaka ne nanosi štetu naučnoj objektivnosti veštaka, što znači ni pouzdanosti njegovog Izveštaja i drugih dokumenata koje je sastavio obavljajući dužnost koja mu je u okviru ovog predmeta poverena.

⁸ Andrés Riedlmayer, T(f) str. 7421-7422.

⁹ Andrés Riedlmayer, T(f) str. 7445-7446, 7458-7459, 7486, 7489-7490.

¹⁰ Odluka u vezi sa kvalifikovanošću veštaka Andrésa Riedlmayera, 8. maj 2008, str. 2.

¹¹ S tim u vezi, v. *Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR73.2, Odluka po zajedničkoj interlokutornoj žalbi odbrane u vezi sa statusom Richarda Butlera kao svjedoka vještaka, 30. januar 2008, par. 20 (dalje u tekstu: Odluka po žalbi u predmetu *Popović*), gde se citira *Tužilac protiv Ferdinanda Nahimana i drugih*, predmet br. ICTR-99-52-A, Drugostepena presuda, 28. novembar 2007, par. 199.

¹² V. Odluka u predmetu *Brđanin*, str. 5.

¹³ Odluka u predmetu *Popović*, par. 22.

¹⁴ Svedok je bio Ferdinand Nahimana, v. *Tužilac protiv Akayesua*, predmet br. ICTR-96-4-T, Odluka po zahtevu odbrane da se jedan optuženi pozove da pristupi u svojstvu svedoka veštaka, 9. mart 1998, str. 2.

¹⁵ Andrés Riedlmayer, T(f) str. 7487. Optuženi je na pretresu takođe naveo da ne "sumnja[...] da je veliki broj džamija porušen u ovom ratu", niti je "dokazivao suprotno". (T(f) str. 7479).

Prevod

14. Što se tiče ostalih prigovora optuženog,¹⁶ Veće smatra da se oni ne tiču prihvatljivosti Izveštaja, nego njegove ocene i težine koja će biti data njegovom sadržaju, što će Veće utvrditi na kraju postupka, uzimajući u obzir sve izvedene dokaze.

15. Na kraju, Veće smatra da je Izveštaj relevantan i da sadrži dovoljno pokazatelja pouzdanosti da bude prihvaćen na osnovu pravila 89 Pravilnika. Međutim, Veće konstatuje da je veštak u više navrata prekoračio svoj domen kompetencije i izneo svoj stav o pitanjima odgovornosti, pripisavši uništavanje spomenika, pa čak i ubistva nesrpskih civila, srpskim nacionalistima ili srpskim snagama.¹⁷ Veće insistira na činjenici da dužnost veštaka nije da iznosi stav o pitanjima odgovornosti. Stoga Veće neće uzeti u obzir delove Izveštaja koji izlaze iz domena nadležnosti veštaka, tačnije, one u kojima on iznosi svoje mišljenje o odgovornosti počinilaca razaranja kulturnih ili verskih dobara s kojima se upoznao pripremajući svoj Izveštaj.

2. Dokumenti priloženi Izveštaju

16. Spisak dokumenata priloženih Izveštaju naveden je u Dodatku II Izveštaju.¹⁸

(a) Baza podataka (Dodatak A.2.1)

17. Baza podataka veštaka sadrži jedan dokument sa 158 stavki od kojih svaka odgovara jednoj lokaciji koju je veštak obišao. Veštak za svaku lokaciju prilaže fotografiju spomenika pre sukoba i fotografiju nakon rušenja, kao i svoje zaključke o stepenu uništavanja zgrade prema klasifikaciju koju je veštak utvrdio i koju je predstavio u Izveštaju.

18. Dok je veštak imao prezentaciju nekih stavki iz tog dokumenta u formi dijapozitivâ, za vreme glavnog ispitivanja tužilaštva, optuženi je izneo izvestan broj prigovora u vezi s

¹⁶ Veće, na primer, konstatuje da je optuženi naveo da je manipulirano fotografijama navedenim u bazi podataka priloženoj Izveštaju (András Riedlmayer, T(f) str. 7439).

¹⁷ V. npr. Izveštaj, par. 25, 28, 21, 37, 38, 49, 52, 53.

¹⁸ Izveštaj, str. 28-29, "Prilog 2", gde je naveden spisak sledećih dokumenata: A.2.1: baza podataka; A.2.2: članak veštaka pod naslovom "Iz pepela: prošlost i budućnost kulturnog nasleđa Bosne"; A.2.3: članak veštaka pod naslovom "Convivencia pod paljbom: genocid i knjige na lomači u Bosni"; A.2.4: mapa Bosne i Hercegovine, s lokacijama džamija srušenih ili oštećenih za vreme rata; A.2.5: video-snimak na kojem se vidi rušenje džamija u Bijeljini; A.2.6: izveštaj Jolyjona Naegelea pod naslovom: "Bosna: banjalučki muftija govori o četiri godine užasa"; A.2.7: odluke Doma za ljudska prava za Bosnu i Hercegovinu u vezi s uništavanjem džamija u junu 1999, novembru 2000. i decembru 2000; A.2.7 (sic): tri izveštaja Saveta Evrope o ratnom stradanju kulturne baštine u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini u februaru, julu i septembru 1993. [s obzirom na to da Izveštaj veštaka sadrži dva dodatka A.2.7, na drugi od njih upućivaće se kao na "Dodatak A.2.7bis"]; A.2.8: aneks 8 Dejtonskog sporazuma; A.2.9: biografija veštaka.

Prevod

proučenim lokacijama navedenim u bazi podataka, navodeći da se neke fotografije, koje bi trebale prikazivati istu lokaciju pre i posle uništavanja, ne podudaraju.¹⁹ U svakom od tih slučajeva veštak je odgovorio optuženom pokušavši da pokaže vezu među osporenim fotografijama.²⁰

19. Veće stoga smatra da je baza podataka neophodna za razumevanje Izveštaja i iskaza veštaka i uvrštava je u spis.

20. Veće ipak konstatuje da se veštak u bazi podataka, kao i u Izveštaju, više puta izjasnio o pitanju odgovornosti, što prevazilazi njegovo područje kompetencije.²¹ Shodno tome, Veće će uzeti u obzir samo zaključke veštaka koji striktno odgovaraju okviru njegovog zadatka i koji ulaze u predmet njegove studije, bez osvrta na delove baze podataka koji se bave navodnim počiniocima razaranja.

(b) Članak veštaka naslovljen "Iz pepela: prošlost i budućnost kulturnog nasleđa Bosne"
(Dodatak A.2.2)

21. Dodatak A.2.2 Izveštaju predstavlja članak veštaka objavljen 2002. godine, koji govori o razaranju raznih kulturnih i verskih spomenika u Bosni i Hercegovini. Konkretno, taj članak se bavi paljevinom Nacionalne biblioteke u Sarajevu 25. avgusta 1992. i uništavanjem milion i po knjiga koje su u njoj čuvane.²² Taj broj je optuženi osporio na pretresu pozivajući se na jedan izveštaj Parlamentarne skupštine Saveta Evrope iz 1993. u kom se govori o uništavanju 600.000 dela.²³ Međutim, na osnovu novijih studija i potpunije procene razaranja, sprovedene nakon sukoba, veštak tvrdi da broj od 1.500.000 dela predstavlja prilično sigurnu procenu dela uništenih u bombardovanju i u požaru u Nacionalnoj biblioteci u Sarajevu.²⁴

22. Veće smatra da taj članak nije neophodan za razumevanje Izveštaja i iskaza veštaka i stoga odbija deo zahteva za uvrštavanje u spis koji se odnosi na taj dokument.

¹⁹ András Riedlmayer, T(f) str. 7308-7309, 7394.

²⁰ András Riedlmayer, T(f) str. 7392-7395.

²¹ V. npr. baza podataka, str. 04692560, 04692593, 04692604, 04692617, 04692682, 04692743, 04692898, 04692910, 04692919, 04692940, 04693015, 04693027.

²² Dodatak A.2.2. Izveštaju, str. 02192149-02192150.

²³ András Riedlmayer, T(f) str. 7466; v. takođe Dodatak A.2.7 Izveštaju.

²⁴ András Riedlmayer, T(f) str. 7467-7468.

Prevod

(c) Članak veštaka naslovljen "Convivencia pod paljbom: genocid i knjige na lomači u Bosni" (Dodatak A.2.3)

23. Dodatak A.2.3 Izveštaju predstavlja članak od dvadesetak stranica, objavljenog 2001. godine, u kom veštak govori o uništavanju kulturnih i verskih spomenika u Bosni i Hercegovini u periodu na koji se odnosi Optužnica.²⁵

24. Veće smatra da taj članak nije neophodan za razumevanje Izveštaja i iskaza veštaka i stoga odbija deo zahteva za uvrštavanje u spis koji se odnosi na taj dokument.

(d) Mapa Bosne i Hercegovine s prikazanim lokacijama džamija uništenih ili oštećenih tokom rata (Dodatak A.2.4)

25. Veštak je na pretresu naveo da mapa priložena u Dodatku A.2.4 Izveštaju prikazuje lokacije džamija koje su za vreme sukoba oštećene, uništene ili su ostale nedirnute, a koje je on posetio nakon sukoba. Osim toga, naveo je da je tu kartu koristio dok je pisao Izveštaj.²⁶

26. Veće smatra da ta mapa nije neophodna za razumevanje Izveštaja i iskaza veštaka i stoga odbija deo zahteva za uvrštavanje u spis koji se odnosi na taj dokument.

(e) Isečak video-snimka na kojem je prikazano rušenje džamija u Bijeljini (Dodatak A.2.5)

27. Pošto je najveći deo ovog video-snimka već prihvaćen,²⁷ tužilaštvo je na pretresu izjavilo da ne traži uvrštavanje u spis ovog dokaznog predmeta.²⁸

28. Veće stoga smatra da je povučen zahtev za uvrštavanje u spis ovog dokumenta.

(f) Članak Jolyona Naegelea naslovljen: "Bosna: Banjalučki muftija govori o 'četiri godine užasa'" (Dodatak A.2.6)

29. Ovaj članak iz jednog časopisa govori o događajima u opštini Banja Luka.

30. Veće smatra da taj članak nije neophodan za razumevanje Izveštaja i iskaza veštaka i stoga odbija deo zahteva za uvrštavanje u spis koji se odnosi na taj dokument.

²⁵ Dodatak A.2.3 Izveštaju, str. 02296744-02296750.

²⁶ Andrés Riedlmayer, T(f) str. 7414.

²⁷ Dokazni predmet P348.

²⁸ Andrés Riedlmayer, T(f) str. 7417.

Prevod

(f) Tri odluke Doma za ljudska prava za Bosnu i Hercegovinu o rušenju džamija u junu 1999. novembru 2000. i decembru 2000. godine (Dodatak A.2.7)

31. Dodatak A.2.7 Izveštaju predstavljaju tri odluke Doma za ljudska prava za Bosnu i Hercegovinu u sporovima Islamske zajednice Bosne i Hercegovine i Republike Srpske u vezi s rušenjem džamija tokom rata.

32. Prva odluka, doneta 11. juna 1999. (predmet br. CH/96/29), odnosi se na rušenje džamija u opštini Banja Luka 1993. godine i odbijanju vlasti Republike Srpske da se one ponovo izgrade.

33. Druga odluka, doneta 9. novembra 2000. (predmet br. CH/98/1062),²⁹ odnosi se na rušenje nekih verskih objekata u opštini Zvornik.

34. Poslednja odluka, doneta 6. decembra 2000. (predmet br. CH/99/2656),³⁰ odnosi se na situaciju u vezi sa džamijama u Bijeljini i Janji.

35. Veće smatra da te tri odluke nisu neophodne za razumevanje Izveštaja i iskaza veštaka i stoga odbija deo zahteva za uvrštavanje u spis koji se odnosi na te dokumente.

(h) Tri izveštaja Saveta Evrope o razaranju kulturne baštine u Hrvatskoj i u Bosni iz februara, jula i septembra 1993. godine (Dodatak A.2.7bis)

36. Dodatak A.2.7bis obuhvata tri izveštaja Odbora za kulturu i obrazovanje Parlamentarne skupštine Saveta Evrope od 25. februara 1993. (dokument br. 6756), 17. jula 1993. (revidirani dokument br. 6869) i 20. septembra 1993. (dokument br. 6904). Oni predstavljaju studiju, ažuriranu kako su se izveštaji sastavljali, o ratnoj šteti nanetoj kulturnoj baštini u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini.³¹

37. Veće smatra da ta tri izveštaja nisu neophodna za razumevanje Izveštaja i iskaza veštaka i stoga odbija deo zahteva za uvrštavanje u spis koji se odnosi na te dokumente.

²⁹ Dodatak A.2.7 Izveštaju, str. 03265275-03265298.

³⁰ Dodatak A.2.7 Izveštaju, str. 03265299-03265323.

³¹ Najnovije studije veštaka ipak su ga navele da ispravi neke podatke iz trećeg izveštaja o obimu razaranja u Nacionalnoj biblioteci u Sarajevu (T(f) str. 7466-7468).

Prevod

(i) Aneks 8 Dejtonskog sporazuma (Dodatak A.2.8)

38. Dodatak A.2.8 Izveštaju veštaka predstavlja Dejtonski sporazum, kojim su se Republika Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine i Republika Srpska 14. decembra 1995. sporazumele o formiranju nezavisne komisije za očuvanje nacionalnih spomenika.

39. Veće smatra da taj dokument nije neophodan za razumevanje Izveštaja i iskaza veštaka i stoga odbija deo zahteva za uvrštavanje u spis koji se odnosi na taj dokument.

(j) Curriculum vitae veštaka (Dodatak A.2.9)

40. *Curriculum vitae* veštaka naveden je u Dodatku A.2.9 Izveštaju. Veće ističe da je taj dokument već razmotrilo prilikom donošenja odluke u vezi s pristupanjem svedoka u svojstvu veštaka. Međutim, s obzirom na činjenicu da taj dokument nije prethodno prihvaćen i na navode o pristrasnosti i nekompetentnosti veštaka koje je izneo optuženi, Veće odlučuje da prihvati taj dokument, koji će mu biti neophodan pri ocenjivanju težine koju će dati dokazima koje je predočio veštak.

B. Uvrštavanje u spis jednog dela dokumenta s brojem na osnovu pravila 65ter 2188A

41. Pored Izveštaja i njemu priloženih dokumenata, tužilaštvo traži prihvatanje dve fotografije džamije u Ahatovićima korištene u okviru kompleta dijapozitiva koji je veštak prikazao na pretresu. Te dve fotografije izabrane su iz serije od pet fotografija koje čine dokument s brojem na osnovu pravila 65ter 2188³² i koje su optuženom obelodanjene 20. maja 2008.³³ Pored toga, veštak je te fotografije komentarisao na pretresu,³⁴ a optuženi se nije usprotivio njihovom prihvatanju.³⁵

42. Veće smatra da su te fotografije neophodne za razumevanje iskaza veštaka i stoga prihvata njihovo uvrštavanje u spis.

³² Fotografije čije prihvatanje traži tužilaštvo odgovaraju dokumentima broj 06347936 i 06347937 u okviru broja na osnovu pravila 65ter 2188A.

³³ Andrés Riedlmayer, T(f) str. 7479.

³⁴ Andrés Riedlmayer, T(f) str. 7303-7304.

³⁵ Andrés Riedlmayer, T(f) str. 7479-7480.

Prevod

C. Uvrštavanje u spis dokumenta s brojem na osnovu pravila 65ter 463A

43. Komplet dijapozitiva čije uvrštavanje u spis traži tužilaštvo neophodan je za razumevanje iskaza veštaka pred Većem. Po rečima veštaka, navedeni komplet je sam pripremio za vreme pripremnog razgovora sa svedokom, pre davanja iskaza, a na osnovu dokaza iz baze podataka.³⁶ Iako je komplet dijapozitiva u većem delu sastavljen na osnovu dokaza iz baze podataka, Veće ipak primećuje da se, pored dve fotografije džamije u Ahatovićima koje je prethodno razmotrilo, jedan broj dokaza koji čini deo kompleta dijapozitiva ne nalazi ni u bazi podataka, ni na spisku tužilaštva na osnovu pravila 65ter (dalje u tekstu: dokazi koji nedostaju).

44. Ti dokazi koji nedostaju su:

- mape,³⁷
- tekst uz fotografiju Ljubovića džamije (Nevesinje);³⁸
- fotografija leve strane džamije u Redžićima (Zvornik);³⁹
- fotografija desne strane Divič džamije (Zvornik).⁴⁰

45. Stoga se čini da komplet dijapozitiva ne predstavlja puki izbor dokaza navedenih u bazi podataka, nego uključuje i neke dokaze za koje nije jasno da li su bili obelodanjeni optuženom pre davanja iskaza. Veće stoga komplet dijapozitiva uvrštava u spis, ali neće uzeti u obzir dokaze koji nedostaju.

³⁶ Andrés Riedlmayer, T(f) str. 7274-7278.

³⁷ Komplet dijapozitiva, str. 06347951.

³⁸ Komplet dijapozitiva, str. 06347954.

³⁹ Komplet dijapozitiva, str. 06347955.

⁴⁰ Komplet dijapozitiva, str. 06347961. Međutim, čini se da fotografija u bazi podataka prikazuje istu zgradu iz drugog ugla.

Prevod

V. DISPOZITIV

46. Zbog tih razloga, na osnovu pravila 89(C) Pravilnika, **DELIMIČNO ODOBRAVA** Zahtev i **ODLUČUJE** da prihvati sledeće dokumente, uz ograničenja navedena dole u tekstu:

- Izveštaj veštaka;
- bazu podataka (Dodatak A.2.1 Izveštaju);
- *curriculum vitae* veštaka (Dodatak A.2.9 Izveštaju);
- dve fotografije džamije u Ahatovićima navedene u kompletu dijapozitiva; i
- komplet dijapozitiva.

Shodno tome, **NALAŽE** sekretaru da svakom od navedenih dokumenata dodeli broj dokaznog predmeta.

ODBIJA sve preostale zahteve tužilaštva.

Sastavljeno na engleskom i na francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra tekst na francuskom.

/potpis na originalu/

Jean-Claude Antonetti
predsedavajući

Dana 14. aprila 2010. godine,
U Hagu (Holandija)

[pečat Međunarodnog suda]